

Ovce pasou po úspěchu, míří do Evropy

MARTIN VANĚK

Horní Bučice – Tradice chovu ovci byla v České republice na několik desítek let takřka zlikvidována. Skopové a jehněčí se vytratilo z běžného jídelníčku a ovci syry byly pouze suvenýrem, který si turisté vozili z Beskyd nebo ze Slovenska.

Situace se však začná obrazet a ovce jsou nyní jediným chovným zvířetem, jehož pocty se každoročně zvyšují.

Drobní chovatelé si je pořizují jako praktické a chutné sekačky na trávu. Do hor se vrátila velká několikasethlávka stáda a charakteristicky zvuk zvončic.

Na kvalitě a pestrosti chovu mají velkou zásluhu chovatelé, kteří se zaměřují na jedno plemeno a udržování jeho kvalit. Asi jako upstu.

Ovci Romanovskou
Zachránili ve Vrdech

Zachránit se tak pro české pastviny podařilo například ovci Romanovskou. Impulz k jejímu zachování přišel vysíl z Vrdů, od chovatele Jiřího Viznera.

Byl to právě on, kdo založil Klub chovateů Romanovských ovci a organizuje celostátní výstavu Romanovských ovci v Horních Bučicích. Její dvacetý ročník se uskutečnil tuto sobotu v areálu místního fotbalového hřiště.

„Klub jsme založili před

dvanácti lety. Na našich vý-

stavách si chovatele mohou svá zvířata porovnat. Vidíme je vedle sebe a chovatel má objektivní měřítko,“ uvedl předseda a zakladatel klubu chovatelů Romanovských ovcí Jiří Vizner.

Letoš se v Bučicích sesložilo jeho slov asi čtrnáct chovatelů a kolem paděsáti zvítěz. Druhá klubová výstava se uskutečnila v listopadu ve Strancích. K vidění tam budou hlavně berani.

Proč právě Romanovské ovce?

„Založením klubu jsme totiž plemeno v Čechách zachránili. Měli jsme tady, když jsme začínali, čtyři chovné linie. Byli jsme tehdy pouze tři chovateli, všechni jsme o sobě komunikovali jsme, ale stejně nam jedna linie nakonec zmizela. Aby nám Romanovská ovce nakonec nevyhynula, tak jsme založili klub. Osvětlili jsme chovatele a momentálně máme dvanáct chovných linii, členové klubu se o ty linií starají a mapují je,“ objasnil slnysl existence klubu Jiří Vizner.

A chovatelům se nebyvalo daleko do velký zájem o jejich ovce ze zahraničí.

„Konečne sklizime plody své práce. Prodávame do Hongrie, do Belgie, do Chorvatska, nebo do Bosny. Tedy vyjednáváme zakázku do Německa. Zájem je tak vellký, že se nedá uspokojit,“ poznamenal Jiří Vizner.

nal k vývozu plemených ovci Romanovských zakladatel klubu.
Podle jeho slov ale panuje nebezpečí, že chovatelé podlehnu lákavým nabídкам a prodají i to nejlepší, co mají. To je v současnosti asi jediné velké riziko pro mistní „ovcové.“

České ovce míří na šíré ruské stepi

Chovatelský sen se ale Jiřímu Viznerovi splnil až po přijetí zájemce z Ruska. Romanovská ovce totiž pocházejí z oblasti Jaroslavce a právě tamní chovatelé se rozhodli oživit svá stáda kvalitní krví z České republiky.

„Byl tady a vybral si k sobě desát jehníc a třetík, aby oživilo to svoje stádo. To byl můj sen, když jsem zakládal chov, aby za deset, dvacet let, když přijede někdo z Ruska, že tady najde přesně ty „Romanovky“, které tam původně byly. Sami nyní řekl, že jsme se nedočkali od původního plemena,“ poznal Jiří Vizner.

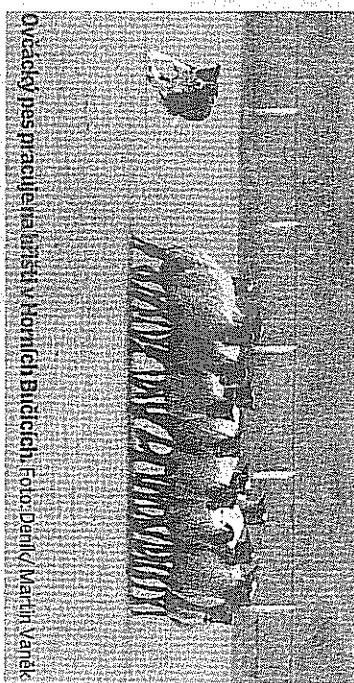
Sám vlastní jedenáct bahník, ale chov provozuje pouze jako svůj velký koníček.

S trochou nadšázkou lze říci, že právě ve Vrdech se díky němu začala psát novodobá historie čistočrevních Romanovských ovci v České republice.

12. ročník celorepublikové výstavy Romanovských ovci v Horních Bučicích nabídlo přehlídku špičkových bahníků i beranů. Jedním z vrcholů programu byla ukázka využití pastevectvých psů. Reportáž z této demonstrace psích držedů nafotil přírodní výtvarník Deníku M. V. Fotograf: Deník M.

Ovčácký pes nesmí být „vyčuměný“

ovčácký pes pracuje na pastvině Horních Budičic. Foto: Daniel Vaneček

Horní Budičice – K ovčáckovi patří ovčácký pes a hůl. Bez klasiku se moderní chovatel sice obejde, pes však stále zůstává jeho nejlepším pomocníkem.

Overit si to mohou všichni návštěvníci sobotní klubové výstavy chovatelů Romanovských ovcí v Horních Budičicích. „Přednášet jim přijel Jan Hála, soukromě hospodařící zemědělec a odborník na práci se psy.“

Posluchači si odnesli hned několik zcela zásadních poznatků. Ovčácký pes pracuje s modifikovaným loveckým půdem, kdy člověk supluje vůdce smědky. Naučit se používat psa jako časovou úsporu není nic náročného. Pracovní pes by neměl mít možnost, například ze své boudy, vidět na zvířata. Zvykne si na ně hodiny zírat a mohou se mu zapomnit reakce, bude takzvaně vyčuměný. V drtivé většině případu je problém v psovodech.

Co všechno se psi dokází naučit, demonstroval Jan Hála přímo na hřišti hornobudíckého fotbalového klubu. Tak lentovaný pes plemena border kolie, které jsou na podložou práci asi nevhodnější, reagoval přesně a na velkou dálku na každý pokyn svého pána.

Podle Jana Hály si chovatelé na větších rozložích pastvin mohou dovolit postat psa pro

dobytek i na vzdálenost něko-

padesát kilometrů pěšky. Máme i přechody Václavského náměstí. Pokud mám padělat ovce, není problém s nimi chodit po hlavním městě. Když jsme načáeli reklamu, tak nastoupil do tramvaje, „demonstroval rozdíl v chování zvířat Jan Hála, který mimo jiné pracuje jako ovčák pro pražský magistrát.“

Castým problémem, kterému jsou nuteni chovatelé ovcí čelit, je však nedostatek kvalitních pracovních psů. „Trh je ohromný a nenasytený a neprobíhá žádná norádná selekce,“ podotkl Jan Hála s tím, že každý komerční zájem o určité plemeno vede k jeho znechodusenému. Příkladem mohou být dalmatini, nebo právě pracovní „borderky.“

A jak poznat kvalitní vrh štěňat? Třeba tak, že si chovatel některé ponechá jen pro sebe, že jejich kvalitám prostě věří.

(uv)